

Dogodilo se za vreme raspusta

Moj omiljeni doživljaj za vreme raspusta bio je kada sam išla u Beograd, na okupljanje fanova Hari Potera. Noćima pred okupljanje nisam mogla da spavam od silnog izbuđenja. Tog jutra, kada sam se probudila i obukla, htela sam da pođem sat vremena ranije nego što je trebalo. Napokon smo krenuli. U autobusu do tamo sam slušala muziku i svakih pet minuta pitala mamu da li skoro stižemo? Stigli smo pola sata ranije pa smo šetali. Kada je došlo vreme, otišli smo u Knez-Mihajlovu ulicu gde se održavalo okupljanje. Jedva sam čekala da upoznam nekog ko voli Hari Potera koliko i ja. Kada sam ih pronašla, krenuli smo u šetnju. Svi smo imali štapiće, a poneki su imali odore ili šešire. Dok smo šetali, pričali smo o Hari Poteru i pitali se kada će biti sledeće okupljanje? Tokom šetnje naišli smo na knjižaru u kojoj su se prodavale Hari Potter knjige. Ušli smo i razgledali. Neki, koji još nisu imali knjige, kupili su neki od delova. Među njima bila sam i ja. Oko pet sati smo se razišli. Bilo mi je žao što se rastajemo, ali sam znala da će biti još takvih okupljanja sve dok ima vernih fanova Hari Potera.

Ksenija Krasnić 6/2

Letovao sam u Grčkoj

Za vreme raspusta dogodilo mi se mnogo toga zanimljivog, ali najzanimljivije je bilo na letovanju u Grčkoj. Letovao sam sa mamom i tatom u mestu koje se zove Leptokarija. Mislio sam da neću imati društvo, ali već druge večeri ispred prodavnice sreo sam druga iz Pančeva Mihajla Pribića. Dogovorili smo se da se sutradan nađemo na plaži. Kupali smo se i igrali svaki dan. Tu je bila njegova mlađa sestra koja se odlično slagala sa nama. Nas dvoica smo svake večeri odlazili na bilijar. Jedna večeri smo igrali bilijar protiv naših očeva i pobedili ih. Naročito je bilo zanimljivo kada su nas zakopavali u pesak. Meni je na ovom letovanju bilo jako lepo i pamtiću ga po druženju i mestu gde sam boravio.

Ivan Pišćević 6/2

Toga ću se rado sećati

Za vreme letnjeg raspusta bio sam u Beloj Crkvi. U četvrtak uveče smo se spakovali i sutra ujutru smo krenuli. Kada smo došli tamo smestili smo se u vili Rafaelo. U vili ima trideset apartmana i u sredini bazen. Kada smo se raspakovali ušli smo u bazen i kupali smo se. Kasnije smo išli na Belocrkvansko jezero i kupali smo se. Kada smo videli pedolinu odmah smo otišli da se vozimo po jezeru. Stali smo na sred jezera i skakali sa pedoline. Kada je isteklo vreme otišli smo u vilu. Tog dana mom bratu je bio rođendan. Mama je kupila tortu i slavili smo: tata, mama, brat, neke devojčice i ja. To sam doživeo za vreme letnjeg raspusta i toga ću se rado sećati.

Strahinja Stamenković 6/2

Čudesni svet bajke

Bajke pričaju o zemljama gde prinčevi i princeze zauvek srećno žive, gde se želje ostvaruju, gde životinje imaju osobine ljudi. Bajke su priče u kojima je početak uvek tužan a kraj srećan. Bajka je književna vrsta u kojoj se meša stvarno sa čudesnim i nestvarnim. Glavni likovi su obično dobri i drugačiji od loših, i na kraju bajke likovi su često nagrađeni za svoju dobrotu. U bajci su uvek mesto i vreme neodređeni, dobro uvek na kraju pobeđi i česti su brojevi: jedan, tri, pet, sedam, devet.

Jovana Cvetković 5/3**Čarobno drvo i patuljci**

Nekada davno je postojalo jedno selo u kojem se niotkuda, preko noći, pojavilo jedno drvo. Bilo je čarobno. Pojavilo se na sred trga. Selo je bilo pusto, živela su samo tri patuljka. Ujutro, kada je svanuo lep i sunčan dan patuljci su potrčali napolje. Bili su zatečeni i u čudu. Ugledali su prelepo, veliko drvo. Bilo je jako čudno jer je imalo neki poseban sjaj oko sebe. Oko njega su letele čudne ptice i razgovarale sa njim. Patuljci su kao i uvek bili radoznali i morali su da vide šta se tamo zbiva. Kada su patuljci stigli do drveta i bolje pogledali videli su da ima samo tri ploda a i njih je bilo troje. Drvo je odjednom počelo da priča i reklo je svima da svaki plod ima različito značenje. A, naravno svaki je bio različit ali tako jednako primamljiv. Pričalo je i pričalo a patuljci su ga pažljivo slušali. Prvi plod je donosio bogatstvo, drugi sreću a treći beskrajnu ljubav. Patuljci su želeli da imaju sve ali ipak na kraju svako će dobiti po nešto. Saslušali su ga do kraja a posle su otišli da se odmire za važan sutrašnji dan. Sutradan su otišli do njega sa namerom da osvoje ono što žele. Ubrali su plodove i počeli da jedu. Drvo je kao što je i obećalo počelo da ispunjava želje. Prvom patuljku je stvorilo gomilu novca i nakita, drugi je dobio sreću kakvu je uvek želeo a treći je dobio prelepu patuljicu u koju se zaljubio na prvi pogled. Sa mnogo novca i sreće osnovali su prvu školu i puno radnji. Drvo je bilo srećno što je pomoglo patuljcima. Ostali patuljci koji su se krili u pećinama polako su dolazili u selo jer su videli da se popravljaju. Selo više nije bilo pusto, već puno srećnih i zadovoljnih patuljaka. Svi su se svaki dan zahvaljivali čarobnom drvetu jer im je pomoglo da osnuju jednu veliku i srećnu porodicu.

Sara Pastor 5/1**Izgubljeno dete**

Bio jednom jedan seljak koji je imao jednu ženu, dete i lovačkog psa. Preživljavali su i hranili se onim što su on i njegov sin sa svojim vernim psom uspevali da ulove. Ali, jednog lepog i sunčanog dana, poreznici su došli da naplate stari dug. Pošto seljak nije imao para, poreznici su im uzeli sina. Poreznici su stigli na dvor i odveli i odveli su dečaka caru. Kada ih je car video počeo ljutito: “Šta je ovo?! Odmah ga odvedite kod svinja! Ne želim više da ga vidim!”. I sluge to uradiše. Deset godina kasnije, došla je kraljevska porodica na ručak kod cara. Trebali su da se uzmu carev sin i mlada princeza. Dok su ručali, princeza je primetila mladog svinjara i odmah se zaljubila u njega. U ponoć, kada su svi zaspali, svinjar je još uvek radio. Znajući to, princeza se iskrala iz zamka i pobjegla zajedno sa svinjarem. Otišli su u kuću koju joj je ostavio deda. Dve-tri godine kasnije, Sultan Sulejman je došao da osvoji njihovu državu. U ratu sa Turcima svinjar je izgubio nogu i čim se završio boj vratio se ženi. Njegov otac, siromašni seljak sa svojom ženom i psom išli su da prose. Naišli su na kuću njihovog sina, neznajuću, ušli su i tražili pomoć. Majka ga je prepoznala po mladežu. Bili su srećni što su ga našli. Njegov pas je izgovorio čini za povratak izgubljenog i svinjaru je izrasla noga. Napravili su svadbu i princeza se udala za svinjara. Svinjar više nije bio svinjar, već kralj. Oni su živeli srećno i dugovečno, ali oni sada žive u ovoj bajci.

Aleksandar Grozdić 5/1**Marko Čančarević 5/1**